

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż M. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2007 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 (dwa) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 09 listopada 2009 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 31 marca 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 25 (dwudziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2012 r. na podstawie art. 607f k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07 zaliczono dodatkowo okres faktycznego pozbawienia wolności związany z przekazaniem jego osoby przez państwo wykonania europejskiego nakazu aresztowania, tj. w dniach od 24 października 2012 r. do 02 listopada 2012 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa Praga z dnia 12 marca 2013 r. udzielono skazanemu zezwolenia na odbycie reszty kary pozbawienia wolności w systemie dozory elektronicznego;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1120/07 za siedemnaście czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnionych w dniach 28 marca 2007 r., 27 lutego 2007 r., 03 marca 2007 r., 28 marca 2007 r., 16 marca 2007 r., 14 marca 2007 r., 06 kwietnia 2007 r., w dniu od 30 stycznia 2007 r. do 25 maja 2007 r., w dniu od 31 stycznia 2007 r. do 23 maja 2007 r., 13 marca 2007 r. (dwa czyny), 22 stycznia 2007 r., 22 marca 2007 r. (dwa czyny), 17 stycznia 2007 r. (dwa czyny), 26 lutego 2007 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 października 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1150/08 za czyn art. 62 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 06 czerwca 2008 r. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 czerwca 2008 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2009 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 14 (czternastu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 1384/08 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w okresie od 30 stycznia 2007 r. do dnia 30 maja 2007 r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych, przy czym wyrokiem tym zasądzona od skazanego na rzecz pokrzywdzonych odszkodowanie;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 25 lipca 2006 r. do 30 sierpnia 2006 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 grudnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt V K 379/14 połączono skazanemu M. S.:

- kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1120/07 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 24 października 2012 r. do 12 marca 2013 r. oraz od 15 marca 2013 r. do 26 października 2013 r. ze sprawy II K 843/07 oraz od 14 kwietnia 2014 r. do 03 grudnia 2014 r. ze sprawy o sygn. akt IV K 1120/07;
- kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07, Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 1384/08 i wymierzono skazanemu karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której zaliczono skazanemu kary grzywny uiszczone w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ze sprawy o sygn. akt II K 843/07 oraz 22 (dwudziestu dwóch) stawek dziennych ze sprawy o sygn. akt V K 1384/08.

Zarządzeniem z dnia 15 października 2015 r. (k. 1) Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie wszczął z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. S..

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w Ż. wynika, że M. S. karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać od dnia 14 kwietnia 2014 r. w Areszcie Śledczym w (...), w Zakładzie Karnym w Ż. przebywa ponownie od 10 marca 2015 r., do odbycia kary zgłosił się sam. Skazany jest bezdzietnym kawalerem, przed osadzeniem mieszkał z babcią, prowadził własną działalność gospodarczą, nie zdiagnozowano u niego uzależnienia od alkoholu, środków odurzających lub psychotropowych, w miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię. Zachowanie M. S. w trakcie odbywania kary w całokształcie okoliczności było oceniane jako dobre, obecnie jest oceniane jako bardzo dobre, był on szesnaście razy nagradzany nagrodą regulaminową, czterokrotnie nagradzany najwyższą formą nagrody w postaci widzeń 30-godzinnych poza terenem zakładu karnego bez dozoru funkcjonariusza, nie był karany dyscyplinarnie. Skazany w stosunku do położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, w stopniu dobrym przestrzega ustalony porządek wewnętrzny. M. S. nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, całkowicie izoluje się od zasad w niej panujących. Skazany od 30 czerwca 2015 r. jest zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej w (...) Zakładzie Usług (...) w P., jak dotąd nie zawiódł zaufania administracji zakładu karnego z pracy wraca na czas i bez uwag. M. S. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania z nałożonych zadań wywiązując się właściwie w Zakładzie Karnym w Ż. ukończył program edukacyjny pn. (...) oraz program readaptacji pn. (...), mający na celu odniesienie kompetencji społecznych, a także program readaptacji (...), program psychokorekcyjny w zakresie edukacji (...). W trakcie pobytu skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej nie zaobserwowano u niego zachowań agresywnych, nie dokonywał on aktów samoagresji, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. M. S. trzykrotnie korzystał z widzeń poza terenem zakładu karnego w trybie art. 138 § 1 pkt 7 k.k.w. z udzielonych zezwoleń powrócił na czas i bez uwag, kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymuje z rodzicami, bratem oraz znajomymi. Skazany w trakcie prowadzonych rozmów wychowawczych wypowiada się krytycznie w kwestii dotychczasowego trybu życia oraz popełnionego przestępstwa, jednak nie wykluczone jest że są to jedynie werbalne deklaracje. M. S. w wolnym czasie na zasadach ogólnych korzysta z dostępnych form zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: danych o karalności (k. 6-9, 73-76), danych z CZSW (k. 27-29), opinii o skazanym (k. 38-40, 54-55) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

W związku ze zmianą z dniem 01 lipca 2015 r. przepisów dotyczących instytucji wyroku łącznego Sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19

ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 01 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. M. S. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 - wyrok ten uprawomocnił się z dniem 08 lipca 2015 r., zatem wobec skazanego należało rozważyć zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. Należy wskazać, że Sąd w przedmiotowej sprawie rozważał zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. jak i przed dniem 01 lipca 2015 r., jednakże mając na uwadze treść art. 4 § 1 k.k. w myśl którego jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy, Sąd doszedł do przekonania, że korzystniejsze jest zastosowanie wobec skazanego przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że przy zastosowaniu ww. przepisów w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1120/07 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08, natomiast przy zastawianiu tych przepisów w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. łączeniu podlegałyby kary podlegające wykonaniu tj. kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 grudnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt V K 379/14 oraz kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08. Sąd doszedł do wniosku, że korzystniejsze jest zastosowanie wobec skazanego przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. z uwagi na fakt, że są one korzystniejsze dla skazanego. Za powyższym przemawia fakt, że po 01 lipca 2015r. podstawę wymiaru nowej kary łącznej stanowiłaby kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 grudnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt V K 379/14 w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 czyli sąd orzekałaby w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności zaś łącząc kary jednostkowe na zasadach określonych przed 01 lipca 2015r. łączeniu podlegałyby kary jednostkowe w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najwyższa kara jednostkowa) do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych). Przy czym mając na uwadze fakt, że sąd nie stosował zasady kumulacji korzystniejsze dla skazanego jest zastosowanie ustawy w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. z uwagi na znacznie niższy wymiar dolnej granicy kary łącznej. Nadto przepis art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. określał niższą górną granicę kary łącznej pozbawienia wolności.

Po przeanalizowaniu danych o karalność skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku

określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

I tak mając na uwadze art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec M. S. został wydany przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **II K 843/07** i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 23 października 2007 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniach 28 marca 2007 r., 27 lutego 2007 r., 03 marca 2007 r., 28 marca 2007 r., 16 marca 2007 r., 14 marca 2007 r., 06 kwietnia 2007 r., w dniu od 30 stycznia 2007 r. do 25 maja 2007 r., w dniu od 31 stycznia 2007 r. do 23 maja 2007 r., 13 marca 2007 r. (dwa czyny), 22 stycznia 2007 r., 22 marca 2007 r. (dwa czyny), 17 stycznia 2007 r. (dwa czyny), 26 lutego 2007 r. siedemnastu czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 1120/07**, w okresie od 30 stycznia 2007 r. do 30 maja 2007 r. czynu z art. 286 § 3 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt **V K 1384/08** oraz w okresie od 25 lipca 2005 r. do 30 sierpnia 2006 r. czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 526/08**. Należy wskazać, że wobec skazanego ww. wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 843/07, IV K 1120/07 oraz IV K 526/08 orzeczono kary tego samego rodzaju, tj. kary pozbawienia wolności. Przy czym wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 843/07 oraz IV K 1120/07 orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 orzeczono wobec skazanego bezwzględną karę pozbawienia wolności, a zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd, stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 grudnia 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt V K 379/14 traci moc w zakresie pkt I., tj. w zakresie kary łącznej 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz II., tj. w zakresie zaliczeń dokonanych na poczet kary łącznej w pozostałym zakresie wyrok ten nie traci mocy. Sąd uznał, że ww. wyrok łączny traci moc w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności albowiem czyn za który M. S. został skazany po wydaniu tego wyroku łącznego, wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 został przez niego popełniony w okresie od 25 lipca 2006 r. do 30 sierpnia 2006 r., zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie o sygn. akt II K 843/07, tj. przed dniem 23 października 2007 r., który to wyznaczał realny zbieg przestępstw w wyroku łącznym wydanym w sprawie o sygn. akt V K 379/14. Nadto mając na uwadze, że wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 526/08, który został wydany po wydaniu wyroku łącznego orzeczono wobec skazanego jedynie karę pozbawienia wolności Sąd uznał, że kara orzeczona w stosunku do skazanego ww. wyrokiem skazującym nie ingeruje w jakimkolwiek zakresie w materię objętą karą łączną grzywny orzeczoną w pkt III. wyroku łącznego. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 grudnia 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt V K 379/14 nie traci mocy w zakresie kary łącznej grzywny i stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07 oraz Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 1384/08.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **II K 843/07**, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 1120/07** oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 526/08**. Sąd stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych wyrokami:

Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 843/07 oraz Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 03 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 1384/08.

Ostatnim analizowanym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. S. był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1150/08. Jednakże przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 29 stycznia 2009 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanego M. S. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt II K 843/07, IV K 1120/07 oraz IV K 526/08 w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do 4 (czterech) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 4 (czterech) lat 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej pozbawienia wolności w niniejszej sprawie sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II Aka 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które M. S. został skazany wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 843/07, IV K 1120/07 oraz IV K 526/08 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Należy wskazać, że wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 843/07 oraz IV K 1120/07 M. S. został skazany za czyny z art. 286 § 1 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 526/08 za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Wprawdzie przestępstwa przypisane skazanemu w ww. wyrokach to przestępstwa skierowane przeciwko tym samym dobrom, tj. mieniu, nadto wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 843/07 oraz IV K 1120/07 M. S. został skazany za popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k., jednakże przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi czynami nie zachodzi również bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 25 lipca 2006 r. a 25 maja 2007 r. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia dziewiętnastu przestępstw. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej w punkcie II. wyroku miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że M. S. był do chwili obecnej pięć razy karany. Wobec skazanego był wydany jeden wyrok łączny. Czyny za które M. S. został skazany zostały popełnione przez niego na przestrzeni znacznego okresu czasu od 25 lipca 2006 r. do 06 czerwca 2008 r. Należy również wskazać, że skazany wielokrotnie dopuścił się popełniania czynu z art. 286 § 1 k.k. Należy podnieść także, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt II K 843/07 oraz IV K 1120/07, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany

postawy skazanego wskazuje na lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania M. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność czy zdrowie. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej było oceniane jako dobre, a obecnie jest oceniane jako bardzo dobre, był on szesnaście razy nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie. Skazany w stosunku do położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, w stopniu dobrym przestrzega ustalony porządek wewnętrzny. Wprawdzie M. S. nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, całkowicie izoluje się od zasad w niej panujących jest zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej, nie zaobserwowano u niego zachowań agresywnych, nie dokonywał on aktów samoagresji, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego, jednakże w ocenie Sądu jego zachowanie nie jest wyróżniające się. Nadto podniesione w opinii Dyrektora Zakładu Karnego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej. Nie mniej jednak bardzo dobra opinia z Zakładu karnego stanowi podstawę do wymierzenia skazanemu kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji czyli łagodniejszej niż wynikająca z zasady kumulacji.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 379/14 w dniach od 24 października 2012 r. do 12 marca 2013 r., od 15 marca 2013 r. do 26 października 2013 r. oraz od 14 kwietnia 2014 r. do 25 stycznia 2016 r. (daty wydania wyroku).

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. T. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie miałby możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego na adres z wniosku.